

паст между тях. Понякога дебелите вериги на котвата се скъсваха или котвата се откопчваше от морското джно и гемията, повлечена от тласъците на вълните, ставаше играчка, докато се разбие о скалите на брега или бже зарината в пясъците.

Сега вълнолома на хубавото пристанище дава завет и тихи води на корабите. Стремителните буйни вълни се разбиват в яко споените блокове на вълнолома и, преобърнати в милиони капки, хвърчат високо във въздуха.

А. Иширков

Зная, зная...

(Приказка)

Живял дядо Пенчо със своята баба Кера.

Живели в малка къщичка и били доволни. Дядо Пенчо, де седвал и ставал, своята баба хвалил, че немало от нея по-чистница, по-умница.

Баба Кера всичко може, всичко знае, де що става по света. Почне ли дядо да ѝ разказва що е видял и научил, тя бързо го прекъсва и викне:

— Зная, зная... — и почне от него по-хубаво да разказва.

Дошел веднаж в дядовото село търговец с отбрани кожуси. Дошел и при баба Кера направо отишел.

Вижда баба красивите кожуси, плесва ръце и на дядо вика:

— Искам, дядо, ей-тази дреха със сърма и коприна!

Търговецът уговаря дядо:

— Купи, дядо, тази дреха. Тя е чудо, крие тайна. Облече ли я баба и закопчи ли едното копче, ще се издигне до тавана. Закопчи ли второто копче, ще се издигне до облаците. Закопчи ли третото копче, ще отиде право до облаците... а ако...